

*Das quoque materiam, quo prodeat hoc opus olim
In lucem, et vitam te duce suscipiat.*

typis vero admovit Jac. Wimpfelingius in percelebri Officina Phorcenfi Thomae Anselmi anno M. D. III. f. Hinc recusum est eodem cultu Augustae Vindel. in Typographeo Praetoriano anno M. DC. V. atque inde in Editionem Opp. Hrabani nostri Coloniensem transiit, ubi T. I. anno M. DC. XXVI. excuso pag. 273. vifitur. Cum vero in hac editione multa defint, quae tardius lucem videre, vel plane etiamnum in scriniis delitefcunt, Hrabani Opuscula, optandum effct omnino, ut post feculum, et quod excurrit, talis, qualis Magistro Alcuino anno M. DCC. LXXVII. obtigit, obtingeret etiam Discipulo Frobenius, quo casu et recensitus hic Codex ob lectionis varietatem, et plura alia Hrabani per decursum memoranda ex Aug. Bibliotheca Caesarea usui esse possent.

CCLXXXII.

671 Codex membraneus lat. Sec. IX. et Autori fortasse coaeuus,

Editio.

Pag. 192. Domino Optimo
Victoriam — pareat.

193. quae decenti.

194. occideretur Saul.

195. leuiori sermone.

homini subiacere

196. propter dominum

formae paene quadrae, Folior. 80. 4. probe scriptus et rubricis insignis Rabani Mauri e Monacho O. S. B. Archiepiscopi Mogunt. a. 856. vivis exemti Opus de Virtutibus et Vitiis e sacris Literis lectum continet, quod litera miniata quadrata inscribitur: Domino Pissimo Hludouico Augusto Honor Et Victoria Et Salus Perpetua. Συραγμα istud, quod Ge. Colvenerius ad editionem Operum Nostri Colon. 1627. f. nancisci nequit, ediderat tamen, qui tot Veterum monumenta a situ, tineisque vindicavit, Wolfg. Lazius jam Antverp. 1560. 8. cum Fragmentis quibusdam Caroli Magni Imp. Rom. ut ait, Aliorumque incerti nominis de veteris Ecclesiae ritibus ac ceremonijs, ubi p. 190. orditur. Codice nostro usum fuisse Lazium, infra patebit, at negligenter exscripsisse, vel ea probant, quae in sola, quam contuli, Praefatione ad dictum Ludovicum Pium in Nostro rectius leguntur. Juvat ea subijcere:

Codex.

Fol. 2. Deo Omnipotenti.

Pariat.

Distanti.

3. Occideret.

4. Leniori.

Subjicere.

5. propter Deum.

Editio.

1029

P A T R I S T I C I

1030

Editio. (sic) 209.
 Pag. 199. omiffum post: *super*
se constitutis,
 200. *cum ipso agendum fit.*
 201. *sicut multiplici.*
 202. *in hoc opere proposui-*
mus.

Initium porro Praefationis hujus
 est: *Quam grata sit ergo Deo*
Omnipotentis fides et humilitas at-
que modestia &c. Excipit illam li-
 tera quadrata Epigramma, quod

Collectoris enim nomen si noscere quaeris.

Maurus dicor ego. Tu sine fine uale.

Disticho 4. *Lazius* male *Sordibus*
 pro *Sordidus*. Post hoc Epigram-
 ma habetur in *Codice* Elenchus
 XL. *Capitulum*, quibus Opus
 definitur, quique ad amissum cum
Laziano concordat. Tum fol. 11.
 p. 2. Cap. I. ita inchoat: *Scriptum*
est in Deuteronomio. Audi
Israel quid dominus deus tuus pe-
tit a te &c. Ultimum definit: *Ex-*
pectantes beatam spem et aduen-
tum gloriae magni dei et saluatoris
nostri Iesu Christi. Est vero
 tota Tractatio cento paene perpe-
 tuus locorum S. Scripturae ad
 propositum conducentium et sci-
 te inter se nexorum, nec con-
 fundenda cum altera *Rabani de Vi-*
tiis et Virtutibus, quae *Libris*
 III. constat, in edit. *supracit.* le-
 gitur T. VI. p. 125. a nobis ex-
 hibita est *Codd.* seq. et DCCC. et

Codex.

Fol. 7. *cum modestia et lenitate.*
 8. *cum ipsa.*
 9. *Sicque.*
Praeposui.

Lazius anteposuit: *Rure morans*
flexo &c. cuius sexto et ulti-
 mo Disticho nomen Autoris pro-
 ditur:

a *Fabricio* five ejus Continuato-
 re *Schoettgenio Bibl. med. Lat.*
 L. XVII. p. 27. perperam pro
 nostra praesente habita. Ad il-
 lam adludit fortasse *Rabanus*, dum
 sub finem *Praef.* nostrae scribit:
Plura jam in alio libello de eadem
re excerpta vobis transmisimus.
 Dixi supra, *Codice* nostro usum
 fuisse *Lazium*; video enim Edi-
 tioni ejus partim praetextos par-
 tim subtextos *Versiculos*, qui nul-
 la ratione ad *Rabanum* pertinent,
 in *Codice* vero nostro eadem
 prorsus ratione, manu tamen Se-
 culi XII. scripti, Opus *Rabani*
 circumdant. Sunt illi acrosticha
 et telosticha Praefatio *Aldelmi*
 in Librum suum *de Virginitate*,
 de quo *Cod. DCXII.* egi, hujus
 initii:

Metrica tirones nunc promant carmina castos &c.

1031

C O D I C E S

1032

non tamen integra; versu nempe
26. abrumpitur. Lectio per su-
dum pro per ludum etiam hic, ut
Cod. mox cit. stabilitur. Cetera
cum edit. Canisii conspirant.

CCLXXXIII. VII. E. 2

320 Codex membraneus lat. Sec.
falterm XI. Folior. 200. f. per 2.
Columnas probe exaratus, me-
liorisque notae constat sequenti-
bus: I. Tractatu de principalibus
Vitiis et Virtutibus. Noveram
argumentum istud a Juliano Po-
merio jam Sec. V. agitatam fuisse,
sed vix lectionem ingressus
Cap. I. Gregorium in Job citari
deprehendi. Itaque ad Rabanum
Maurum delapsus sum, cujus T.
VI. Coloniae 1626. p. 125. In-
stitutio haec legitur, diversa ab
illa ejusdem Autoris, quae Edi-
tores Colonienses fugit, licet jam
a. 1560. cura Wolfg. Lazii ti-
tulo de Virtutibus et Vitiis Ant-
werpiae 8. lucem aspexerit. Ha-
bet porro nostra Praeloquium hu-
jusmodi: Cogitans ergo mecum
quo modo christiano populo aliquod
solatium preberem. quo melius con-
tra antiquum hostem configere pos-
set. et christi gratia donante ad
victoriam ueram peruenire. excerp-
si de sanctorum et catholicorum pa-
trum scriptis aliqua testimonia. un-
de qui uellent opuscula nostra le-
gere. et coram quibus labor noster
despectus non est. aliquod adiuto-
rium acciperent ad regendum semet
ipsos. et alios ad meliorem uitam
corrigendos. Primum de octo prin-
cipalibus uiciis et remediis contra

eos (sic) opponendis. Deinde de
uirtutibus sacris. et laude earum
scribere decernimus. et sic ad ue-
ram confessionis humilitatem. et
ad poenitentiae remedium stilum
uertere cogitamus. Verum de ulti-
mo hoc argumento, siue Libro
III. qui in Editis incipit p. 130.
nihil in nostro Codice. Praelo-
quio subicitur Elenchus Capitum
Libri I. quae numero sunt XVII.
tractantque de Superbia, uana
Gloria, Inuidia, Ira, Tristitia,
Auaricia, Gula, Luxuria, sub-
iectis cuique Remediis. Cap. I.
in quo simul omnis horum vitio-
rum propago edisseritur, incipit:
A paradisi gaudiis postquam expul-
sum est genus humanum. octo cri-
minalia in filios adae originaliter
dominantur uicia &c. Liber II.
Capita censet X. De Uita actiua,
de Uita contemplatiua, de Fide,
de Spe, de Caritate, de Virtute
in genere, de Prudencia, de Iu-
sticia, de Fortitudine, de Tem-
perancia. Ultima Operis: Satis
ut opinor ex tribus gradibus caele-
stibus scilicet fide. et spe. et cari-
tate. nec non et uirtutibus quat-
tuor. quibus ad culmina uirtutum
ascenditur. est disputatum. Nota,
Opus etiam Halitgario Camerac.
tribui ex Canisii Lect. antiq. in
Bibl. PP. Lugd. T. XIV. p.
909.

II. fol. 20. Incipit Expositio
Bede in Cantica Canticorum. Ini-
tium: Osculetur me osculo oris sui.
Salomon inspiratus diuino spiritu
composuit hunc libellum de nuptiis
christi et ecclesiae &c. Si re ip-
sa Bedae sit Commentarius iste,

ut

2024-04-27